

پوشش ریسک صکوک مرابحه در بازار سرمایه اسلامی

محمدنقی نظرپور^۱

حسین کفشگر جلودار^۲

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۸/۲۷

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۳/۲۵

چکیده

مدیریت ریسک پدیده‌ای نسبتاً پویا است که پیشرفت چشم‌گیری از چند دهه اخیر در حوزه مالی و صنعت بانکداری به وجود آورده است. لکن در حوزه مالی اسلامی و همچنین بانکداری اسلامی علی‌الخصوص در کشور ایران، تلاش چندانی برای مدیریت ریسک و مواجهه با خطرات احتمالی که این فعالیت‌ها را تهدید می‌کند صورت نگرفته است. صکوک هم به عنوان نماینده ابزارهای مالی اسلامی، به صورت ذاتی نسبت به دیگر ابزارهای مالی از ریسک بیشتری برخوردار است. باید اذعان نمود گرچه ابزارهای مالی اسلامی در بازارهای مالی به سرعت در حال گسترش هستند؛ ولی در حوزه مدیریت و پوشش ریسک، هنوز به رشدی مشابه با رشد صنعت مالی اسلامی دست نیافته‌اند. لذا ضرورت توجه به طراحی پوشش ریسک این ابزارها در بازارهای مالی اسلامی بیش از پیش احساس می‌شود. یکی از این ابزارهای مالی اسلامی صکوک مرابحه است که سهم قابل توجهی از کل را به خود اختصاص داده است که در صورت تنظیم سازوکار مناسب برای نقدشوندگی و مدیریت ریسک آن، می‌تواند ابزار مناسبی برای تامین مالی دولت و سرمایه‌گذاران و بنگاه‌های اقتصادی باشد تا در کنار پذیرش عموم سرمایه‌گذاران خصوصاً افراد ریسک‌گریز و به دنبال آن رونق بازار سرمایه کشور، آسیب‌های اقتصادی و یا اجتماعی انتشار این اوراق را به حداقل رسانده شود. در این پژوهش سعی شده است تا با استفاده منابع کتابخانه‌ای ریسک‌های این ورقه شناسایی و مهم‌تر از آن راه‌های مدیریت آن در بازار سرمایه بیان گردد. این تحقیق به بررسی و اثبات این فرضیه می‌پردازد که پوشش ریسک اوراق مرابحه در بازار سرمایه امکان‌پذیر بوده و خریداران این اوراق در بازار سرمایه با ریسک بسیار کمتری نسبت به اوراق با بازدهی انتظاری مواجه خواهند شد.

واژگان کلیدی: ریسک، مدیریت ریسک، مرابحه، اوراق مرابحه، ابزار مالی اسلامی

طبقه‌بندی JEL: G32

^۱ - دانشیار دانشکده اقتصاد دانشگاه مفید

nazarpur@mofidu.ac.ir

^۲ - دانشجوی دوره دکتری اقتصاد اسلامی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

hkj6066@gmail.com

مقدمه

با توجه به قانون توسعه ابزارها و بازارهای مالی در راستای تسهیل سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی مصوب آذرماه ۱۳۸۸ در مجلس شورای اسلامی و ضرورت جذب سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی مسلمان و غیرمسلمان، باید به توسعه و تنوع در ابزارهای مالی اسلامی همت گماشت. ابزارهایی که هم منطبق با اصول شریعت باشند و هم توجیه مالی و اقتصادی داشته باشند. برای این اساس با اعلام مصوبه دولت به وزارت اقتصاد، بانک مرکزی و معاونت برنامه‌ریزی، سه عقد "استصناع"، "مرابحه" و "خرید دین" رسماً به آیین‌نامه فصل سوم قانون عملیات بانکی بدون ربا (بهره) اضافه شدند. این سه عقد در ماده ۹۸ قانون برنامه توسعه سال ۱۳۸۹ به تصویب مجلس شورای اسلامی و سپس شورای نگهبان رسید و آیین‌نامه‌های اجرایی آن در تاریخ ۱۳۹۰/۵/۲۵ به تصویب شورای پول و اعتبار رسید و به مدیران عامل بانک‌های دولتی، غیردولتی، شرکت دولتی پست بانک و موسسه اعتباری توسعه ابلاغ گردید. در کنار این عقود، اوراق متناسب با این عقود هم طراحی شده است و اخیراً جنبه اجرایی پیدا کرده است. در این میان آن چه که در تنوع ابزارهای مالی اسلامی لازم است، مدیریت ریسک اوراق در کنار طراحی مدل مالی و بحث‌های فقهی مربوط به آن است تا سرمایه‌گذاران با خیال راحت‌تر و با اطمینان بیشتر به سرمایه‌گذاری مشغول شوند. این امر نیازمند بیان روش‌هایی برای پوشش ریسک تمامی اوراق من جمله اوراق مرابحه با توجه به مبانی فقهی اسلامی است.

صکوک مرابحه: برخی متفکران مسلمان با استفاده از ویژگی‌های بیع مرابحه اقدام به طراحی اوراق بهاداری به نام اوراق مرابحه یا صکوک مرابحه کرده‌اند و در برخی کشورهای اسلامی مانند مالزی تحت عنوان اوراق قرضه اسلامی به مرحله اجرا نیز درآمده است. (علی صالح آبادی، ص ۱۷) اوراق مرابحه یکی از رایج‌ترین ابزارهای تامین مالی کوتاه‌مدت است که بیشترین کاربرد در پروژه‌های سرمایه‌گذاری و خرید و فروش کالا را دارد. (باباقدری و فیروزی، ص ۲۳۲) اوراق مرابحه، اوراق بهاداری است که بیانگر مالکیت دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری با ارزش برابر از کالایی در قالب عقد مرابحه است و برای تامین مالی کالای موضوع عقد مرابحه منتشر می‌شود. به عبارت دیگر اوراقی است که حکایت از بدهی ناشی از بیع مرابحه می‌کند و دارنده ورق مالک و طلبکار دین است. (پژوهشکده پولی و بانکی، صکوک، ۱۳۸۵، ص ۸) در این صکوک، سرمایه‌گذاران حقوق مالکیت دارایی را قبل از فروش آن، چه به صورت نقد و چه به صورت نسیه، در اختیار می‌گیرند و سپس به فروش آن براساس مرابحه اقدام می‌کنند. (نظیف‌جی و توماس، ۱۳۸۸، ص ۲۷۷) این صکوک توانسته است در بازارهای مالی اسلامی سهم قابل توجهی از کل بازار را به خود اختصاص دهد چرا که با انتشار این صکوک می‌توان سرمایه‌های کوچک و بزرگ موجود در جامعه را

به سمت فعالیت‌های مولد سوق داد و زمینه تولید بیشتر و اشتغال گسترده‌تر را فراهم آورد. در صورت تنظیم سازوکار مناسب برای نقدشوندگی این اوراق و کارایی بالاتر به جهت تنوع زیاد انواع آن و سرمایه‌گذاری با سرسیدهای کوتاه‌مدت و ریسک کمتر برای دارندگان این اوراق می‌تواند ابزار مناسبی برای تامین مالی دولت و سرمایه‌گذاران و بنگاه‌های اقتصادی از طریق اوراق بهادار بازخريد دارایی‌ها به جای استقراض (بدین صورت که وجوه سرمایه‌گذاران را جمع‌آوری و به وکالت از طرف آنان کالای مورد نیاز بانی را از تولیدکننده (فروشنده) به صورت نقد خریداری نموده و به صورت بيع مراحه نسبه به قيمت بالاتر به بانی می‌فروشد) و تبدیل کردن تسهیلات بانک‌ها و شرکت‌های لیزینگ به اوراق بهادار (بدین صورت که بانک یا شرکت لیزینگ که دارایی‌هایی را به صورت مراحه به دولت، بنگاه‌ها و خانوارها واگذار کرده است می‌توانند با تبدیل مطالبات به اوراق بهادار کردن حاصل از تسهیلات مراحه، منابع خود را نقد کنند) و همچنین تامین مالی خانوارها و مصرف‌کنندگان جهت خرید کالاهای مصرفی و همچنین تامین مالی بنگاه‌های تولیدی بازرگانی و خدماتی جهت خرید ماشین‌آلات، ابزار تولید، مواد اولیه، مال‌التجاره و لوازم کار باشد. البته باید دقت نمود صرف وجود مزایایی برای این اوراق موجبات توجیه انتشار آن را فراهم نمی‌سازد؛ بلکه برای توسعه ابزارها خصوصاً صکوک مراحه نیازمند تجزیه و تحلیل ریسک و راهکارهایی برای کنترل و مدیریت ریسک‌های این ابزار مالی است تا ضمن پذیرش عموم سرمایه‌گذاران و به دنبال آن رونق بازار سرمایه کشور، آسیب‌های اقتصادی و یا اجتماعی انتشار این اوراق به حداقل رسانده شود. در این بررسی به روش توصیفی و تحلیل محتوی ریسک صکوک مراحه از جنبه‌های مختلف ارزیابی و تجزیه و تحلیل شده و به اثبات این فرضیه می‌پردازد که پوشش ریسک اوراق مراحه در بازار سرمایه امکان‌پذیر بوده و خریداران این اوراق در بازار سرمایه با ریسک بسیار کمتری نسبت به اوراق با بازدهی انتظاری مواجه خواهند شد. لذا در این تحقیق بعد از معرفی صکوک مراحه و بیان ضرورت مدیریت آن را در بازارهای مالی اسلامی، روش‌های مدیریت آن مورد بررسی قرار می‌گیرد و جمع‌بندی و نتایج تحقیق ارائه می‌شود.

ادبیات و پیشینه تحقیق

با توجه به پتانسیل‌های موجود نظام مالی اسلامی در جذب سرمایه و همچنین سهم ۷۰ تا ۸۰ درصدی عقود مراحه (یا فروش اقساطی) در برخی از کشورهای اسلامی در تامین مالی سال‌های اخیر (علیزاده، ۱۳۸۶، ص ۴۷) و همچنین رشد ۶۷ درصد عقد مراحه در بین کل بانک‌های اسلامی به عنوان برجسته‌ترین شیوه تامین مالی (پژوهشکده پولی و بانکی، ۱۳۹۰، ص ۱۸) و در کنار آن به کارگیری صکوک مراحه با استفاده از عقد مراحه در بازارهای مالی و گسترش روز افزون آن،

تقریباً پژوهش کاملی درباره موضوع پیشنهادی و دیگر زوایای این صکوک به صورت جدی انجام نشده و در کارهای انجام شده، به روش‌های تامین مالی از طریق این اوراق و یا بحث‌های فقهی آن‌هم به صورت کلی پرداخته شده است.

رضا اکبریان و همایون شیرازی (۱۳۸۹) در مقاله خود تحت عنوان «برنامه مرابحه کالایی، ابزاری نو برای مدیریت نقدینگی» به تعریف مدیریت نقدینگی پرداخته و در ادامه به نحوه اجرای مرابحه کالایی پرداخته و مزایا و معایب آن را بیان نموده است.

محمدعلیزاده (۱۳۸۶) در مقاله خود تحت عنوان «مرابحه ابزاری برای پوشش ریسک در نظام مالی اسلامی»، مرابحه را به عنوان یکی از ابزارهای مالی کوتاه‌مدت ذکر کرده که برای پوشش ریسک بهتر از ابزارهای مشتقات می‌تواند کاربرد داشته باشد. اما راهکاری برای انواع ریسک‌های شناسایی شده این نوع ورقه اسلامی ارائه نداده است.

سیدعباس موسویان (۱۳۸۸) در مقاله خود تحت عنوان «صکوک مرابحه، ابزار مالی مناسب برای بازار پول و سرمایه» و همچنین در کتاب خود (۱۳۸۶) با نام «ابزارهای مالی اسلامی» برخی از انواع این صکوک را از جهات فقهی مورد بررسی قرار داده و بیان نموده است که از بین انواع رایج صکوک مرابحه، تنها سه نمونه را مطابق با قوانین شرعی دانسته و در ادامه هم به نتایج اقتصادی اشاره نموده است. وی همچنین در مقاله دیگر خود با عنوان «صکوک مرابحه، ابزار تامین مالی کوتاه مدت» (۱۳۸۶) چنین عمل نموده است.

محمد عبیدالله (۲۰۰۲) در مقاله‌ای با عنوان «مدیریت ریسک اسلامی: به سوی کارایی و اخلاقیات بیشتر» به تعریف کارایی و بررسی استفاده از قرارداد اختیار معامله برای کاهش و مدیریت ریسک در چارچوب قانون‌های اسلامی پرداخته و ثابت کرده قرارداد اختیار معامله در چارچوب اسلامی کارا تر از اختیار معامله در نظام ربوی است. وی همچنین با استفاده از خیار شرط و بیع‌الوفاء چندین روش برای کاهش و مدیریت ریسک ارایه می‌کند و با مقایسه این روش‌ها و روش‌های مرسوم در نظام ربوی به این نتیجه می‌رسد که با کاربرد این روش‌ها مسئله بازی با مجموع صفر (zero – sum game) محقق می‌گردد.

خان و احمد^۱ (۲۰۰۱) در تحقیقی با عنوان «مدیریت ریسک: تحلیل بررسی عوامل بروز آن در صنعت خدمات مالی اسلامی» که برای بانک توسعه اسلامی انجام دادند، به صورت تجربی به تحلیل مدیریت ریسک در مؤسسه‌های مالی و بانکی اسلامی پرداخته‌اند. آن‌ها برای این تحقیق، پرسشنامه‌ای را برای کمی کردن ریسک‌های عملیاتی، نقدینگی، بازار و اعتباری برای عقد‌های مضاربه، مشارکت، سلم، استصناع، مرابحه و اجاره، به ۶۸ بانک و مؤسسه مالی اسلامی در ۲۸ کشور

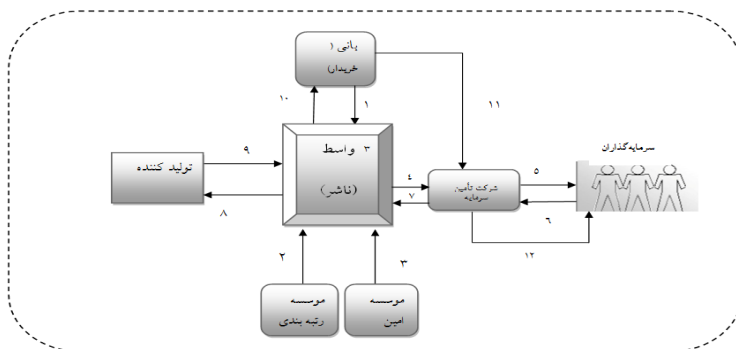
ارسال کردند. آن‌ها مقدار ریسک‌های عقده‌های مالی اسلامی را برآورد کرده‌اند و به این نتیجه رسیدند که عقده‌های مضاربه، سلم، استصناع و مشارکت نسبت به عقده‌های مرابحه و اجاره ریسک بیشتری دارند و سرانجام با استفاده از روش رتبه بندی داخلی^۱ میزان مطلوب ذخیره سرمایه مورد نیاز برای مقابله با ریسک عقده‌های اسلامی را تعیین کردند.

در تمامی تحقیقات انجام شده به کاربردهای این عقد و در برخی موارد جزئی به کارکردهای صکوک مرابحه در بانک‌ها اشاره کرده و این ابزار را بهتر از ابزارهای بانکداری متعارف بیان کردند. اما یکی از دغدغه‌های اصلی اوراق در سطح کشور و حتی بین بانک‌های کشورهای اسلامی و غیر اسلامی، ریسک‌ها و خطراتی است که ممکن است متوجه دارندگان این اوراق شود. از طرف دیگر برخی از تحقیقات به بررسی ریسک‌های اوراق بهادار اسلامی من جمله اوراق اجاره و مدیریت آن پرداخته‌اند و راهکارهایی را ارائه داده‌اند (رحیمی نجف‌آبادی، ۱۳۸۹) که البته اوراق مرابحه چه به لحاظ ماهیت و چه به لحاظ کارکردی حوزه عمل و چه به لحاظ ریسک‌های مربوطه خیلی متفاوت از صکوک اجاره خواهد بود. اوراق مرابحه برخلاف اوراق اجاره علاوه بر این که در کالاهای مصرفی خانوارها و هم در کالاهای بادوام با سررسیدهای کوتاه‌مدت قابل استفاده است؛ به صورت ذاتی با توجه به ماهیت عقد مرابحه قابلیت مالکیت را در همان مرحله اول انتشار ورقه‌داراست و به تبع آن ریسک‌هایی که متوجه این ورقه می‌شود متفاوت خواهد بود. بر همین اساس صکوک مرابحه بعد از تصویب برای اجرایی شدن نیاز به بحث‌های تخصصی مالی - اقتصادی فراوان دارد. لذا در این پژوهش سعی شده است تا با استفاده منابع کتابخانه‌ای ریسک‌های این ورقه شناسایی و مهم‌تر از آن راه‌های مدیریت آن در بازار سرمایه بیان گردد که البته این کار در هیچ یک از تحقیقات موجود انجام نشده است. بنابراین خلا انجام این تحقیق با توجه به کارکردها و قابلیت‌های بسیار زیاد آن در بازار سرمایه اسلامی احساس می‌شود.

مدل عملیاتی انتشار اوراق مرابحه: با توجه به قابلیت‌های این اوراق، چه در تامین مالی خانوارها و مصرف‌کنندگان جهت خرید کالاهای مصرفی و چه در تامین مالی بنگاه‌های تولیدی بازرگانی و خدماتی جهت خرید ماشین‌آلات، ابزار تولید، مواد اولیه، مال‌التجاره و لوازم کار (موسویان، ۱۳۸۶، ص ۳۵۸) و یا تامین مالی طرح‌های توسعه‌ای و حتی تامین مالی دولت‌ها و موسسات وابسته به دولت جهت خرید کالاهای مورد نیاز می‌توان از این ابزار استفاده مناسبی نمود. بسیاری از تشکلهای اجتماعی مانند خانواده در سطح کوچک و بنگاه‌های تولیدی و دولت در حد وسیع، برای تهیه کالاهای مورد نیاز مصرفی خود و یا ابزار تولیدی و یا خرید زمین و لوازم کسب و کار خود، دچار محدودیت مالی بوده و توانایی خرید آن‌ها را ندارند. در مقابل هم کسانی وجود دارند

که در یک مقطع ولو کوتاه مدت نیاز به نقدینگی ندارند. با ارتباط دادن بین این دو گروه توسط بانای و از طریق انتشار اوراق مرابحه می توان هم به نیاز نیازمندان به وسائل کسب و کار و تولید و حتی کالاهای مصرفی پاسخ داد و هم برای سپرده گذاری که در پی کسب سود هستند یک سود ثابت و قابل قبولی در پی داشته باشد. علاوه بر این با انتشار اوراق مرابحه می توان به اعمال سیاست های پولی در مواقع ضروری اقدام کرد. در مواقعی که دولت و یا بنگاه های اقتصادی با کسری بودجه مواجه شوند و نیاز به نقدینگی داشته باشد، می تواند نقدینگی خود را از طریق فروش اوراق مرابحه تامین نمایند. این عمل به مراتب از استقراض و یا انتشار پول بسیار مفیدتر خواهد بود و حالت توری ایجاد نخواهد داشت. البته برای اوراق مرابحه انواع مختلفی پیشنهاد شده است. اوراق مرابحه تامین مالی؛ اوراق مرابحه تامین نقدینگی (باز خرید دارایی ها) که در اقتصاد مالزی منتشر می شود و مبتنی بر بیع العینه یا باز خرید دارایی است؛ اوراق مرابحه جهت تشکیل سرمایه شرکت های تجاری؛ اوراق مرابحه رهنی که یکی از کاربردهای مهم اوراق مرابحه برای تبدیل کردن تسهیلات بانک ها و شرکت های لیزینگ به اوراق بهادار می باشد و اوراق مرابحه تامین مالی صادرات. مدل عملیاتی نوع اول کلی بوده و بجز اوراق مرابحه تامین نقدینگی، که شبیه بیع العینه است، بقیه موارد شبیه هم بوده و مدل عملیاتی انتشار این اوراق به صورت زیر می باشد:

مدل عملیاتی اوراق مرابحه تامین مالی:

۱. برای مطالعه بیشتر می توانید به مقالات سید عباس موسویان مراجعه نمایید.

فرض کنید بانی (خریدار) جهت تامین مالی خود، با محدودیت بودجه مواجه است و تامین نقدینگی خود اقدام به انتخاب یا تاسیس موسسه مالی به منظور خاص تحت عنوان واسط می کند. (ش ۱) واسط (ناشر) با انتشار اوراق مرابحه، از طریق شرکت تامین سرمایه، (ش ۴ و ۵) وجوه سرمایه گذاران مالی (مردم) را جمع آوری کرده (۶) و به وکالت از طرف آنان، (ش ۷) کالای مورد نیاز بانی را از تولیدکننده (فروشنده) (ش ۸) به صورت نقد خریداری (ش ۹) و به صورت بیع مرابحه نسبه، به قیمت بالاتر به بانی می فروشد. (ش ۱۰) بانی متعهد می شود در سررسید مشخص، قیمت نسبه کالا را از طریق شرکت تامین سرمایه به دارندگان اوراق برساند. (ش ۱۱) دارندگان اوراق می توانند تا سررسید منتظر بمانند و از سود مرابحه استفاده کنند و یا پیش از سررسید، اوراق خود را در بازار ثانویه به فروش برسانند. قابل ذکر است که تمامی مراحل انتشار این اوراق می بایست تحت نظارت مؤسسه امین و با اخذ وثائق لازم از ضامن صورت پذیرد. (ش ۳) همچنین پس از اتمام طرح و واگذاری آن می بایست مؤسسه اعتبارسنجی جهت تکمیل اطلاعات در مورد رتبه اعتباری بانی وارد عمل شود. (ش ۳)

در حالت کلی با توجه به توجیه و آثار اقتصادی این ورقه اسلامی، می توان از این ابزار در بازارهای مالی استفاده نمود و این منوط به این است که ریسک و مدیریت آن هم بعد از بحث فقهی، مورد توجه جدی قرار گیرد تا سرمایه گذاران هم با سلاقی مختلف بتواند وارد این بازارها شوند و هم از جهت ریسک های آن یک اطمینان نسبی داشته باشند.

مدیریت ریسک

تغییرات متغیرهای مالی به عوامل متعددی بستگی دارند و از آن جا که در بسیاری از مواقع رفتار بازار به راحتی قابل پیش بینی نیست، تغییرات متغیرهای مالی نیز به راحتی قابل پیش بینی نبوده و حتی میزان حساسیت این متغیرها نسبت به تغییر عوامل دیگر در شرایط و زمان های متفاوت تغییر می کند. به عبارتی تغییرات در محیط پیچیده ای روی می دهند که ارزیابی و تحلیل آن ها کار چندان ساده ای نیست. نکته دیگر این که ما در جهانی مملو از انواع ریسک زندگی می کنیم و برای ایجاد جوی قابل اعتمادتر، باید این ریسک ها را در مرحله اول بشناسیم و سپس آن را به روشی نظام مند مدیریت کنیم.

مدیریت ریسک فرایندی است که از طریق آن یک سازمان یا سرمایه گذاری با روشی بهینه در مقابل انواع ریسک ها از خود واکنش نشان می دهد. کلیه سازمان ها اعم از تولیدی و خدماتی منابعی را جمع آوری و در پروژه های خاص سرمایه گذاری می کنند که شرایط عدم اطمینان بر کلیه این سرمایه گذاری ها حاکم است. سازمان های موفق سازمان هایی خواهند بود که این شرایط منجر به

شکست آن‌ها نشود. (راعی و سعیدی، ص ۱۵۴) به طور کلی عناصر اصلی جهت موفقیت در مدیریت ریسک را می‌توان در پنج مرحله زیر جستجو کرد (۱) تشخیص منابع ریسک (۲) اندازه‌گیری میزان ریسک (۳) ارزیابی میزان تأثیر ریسک مورد نظر بر کل سازمان و استراتژی‌های مالی (۴) ارزیابی توانایی‌های سازمان در برنامه‌ریزی برای مدیریت ریسک با استفاده از ابزارهای مدیریت ریسک (۵) انتخاب ابزارهای مناسب و مفید مدیریت ریسک (پیشین) همچنین برای مدیریت ریسک رویکردهای متفاوتی وجود دارد مانند حذف و اجتناب؛ انتقال ریسک؛ نگهداری و اداره نمودن ریسک؛ افزایش تنوع؛ بیمه کردن و نگهداری سرمایه که البته با توجه به نوع دارایی‌ها و ترکیب آن‌ها برای یک بانک یا موسسه مالی مشخص می‌شود که کدامیک از رویکردهای مدیریت ریسک مناسب‌تر می‌باشد.

ضرورت مدیریت ریسک در نظام مالی اسلامی

مدیریت ریسک پدیده‌ای نسبتاً پویا است که پیشرفت چشم‌گیری از چند دهه اخیر در حوزه مالی و صنعت بانکداری جهان به وجود آورده است. لکن در حوزه مالی اسلامی و همچنین بانکداری اسلامی تلاش چندانی برای مدیریت ریسک و مواجهه با خطرات احتمالی که این فعالیت‌ها را تهدید می‌کند صورت نگرفته است. ظهور و طراحی انواع اوراق در بازارهای مالی باعث تحولات اقتصادی و بروز نظرات جدید شد و حوزه‌ی مالی را نیز دچار تغییرات عمده‌ای ساخت. بدیهی است صاحبان اوراق بهاداری که به طور محدود در این بازار حضور داشتند، از یک‌طرف در زمینه پیش‌بینی متغیرهایی چون نرخ‌های بهره، نرخ برابری ارزها و قیمت‌های کالا از تخصص و مهارت کافی برخوردار نیستند و از طرف دیگر صاحبان اوراق بهاداری که به طور محدود در این بازار حضور داشتند، تغییرات نرخ ارز، تغییرات قیمت سهام، تغییرات قیمت شاخص‌ها، تغییرات قیمت طلا و نفت و دیگر کالاهای اساسی که باعث دگرگونی در انتظارات و تغییرات دیگر می‌شود را به راحتی قبول نمی‌کردند. بنابراین منطقی است که پوشش ریسک ناشی از متغیرهای مذکور صورت پذیرفته و از این طریق بر فعالیت‌های اصلی خود تمرکز نمایند.

مدیریت ریسک یکی از شعب اصلی علم مالی می‌باشد و در کلیه نهادهای پولی و مالی در سطح بین‌المللی، بخش مدیریت ریسک اهمیت زیادی دارد. (راعی و سعیدی، ص ۳-۷) در حوزه مالی اسلامی نیز، صکوک به عنوان نماینده ابزارهای مالی اسلامی، به صورت ذاتی نسبت به دیگر ابزارهای مالی از ریسک بیشتری برخوردار است. (Tariq, Humayon, 2007:209) علت این موضوع آن است که به طور تقریبی تمام ابزارهای مالی اسلامی مبتنی بر مالکیت دارایی بوده، بنابراین ریسک این دارایی به سرمایه‌گذاران منتقل می‌شود. (Nathif j & Thomas, 2004: 8)

باید اذعان نمود گرچه ابزارهای مالی اسلامی در بازارهای مالی به سرعت در حال گسترش هستند ولی در حوزه مدیریت و پوشش ریسک هنوز به رشدی مشابه با رشد صنعت مالی اسلامی دست نیافته‌اند. (السویلیم، پیشین، ص ۱۹) لذا ضرورت توجه به طراحی پوشش ریسک این ابزارها در بازارهای مالی اسلامی بیش از پیش احساس می‌شود. در کنار این عامل عوامل مهمی مانند مسئله جهانی شدن؛ تشدید رقابت در عرصه‌های بازارهای بین‌المللی و داخلی؛ افزایش روند ورشکستگی شرکت‌های بزرگ و ضرورت پیش‌بینی آن‌ها؛ توسعه و تکامل بازارهای مالی و افزایش ابداع‌ها و نوآوری‌ها در بازارهای سرمایه؛ افزایش و تنوع عامل‌های ریسک به علت پیچیده‌شدن معامله‌ها و روابط اقتصادی ناشی از جهانی شدن، توسعه و نوع‌آوری؛ (فرتوت‌زاده و الهی، ۱۳۸۹، ص ۱۵۲) ذاتی بودن برخی ریسک‌ها برای سرمایه‌گذاران اسلامی و همچنین بحران‌ها و تحریم‌های به وجود آمده در سال‌های اخیر و افزایش شدید قیمت کالا و خدمات و به عبارتی افزایش تورم پیش‌بینی نشده از جمله مواردی است که ضرورت این موضوع را بیش از پیش زیاد می‌کند.

پوشش ریسک‌های صکوک مرابحه

در این قسمت به انواع ریسک‌های صکوک مرابحه اشاره کرده و راهکارهای پوشش آن را با استفاده از اطلاعات کتابخانه‌ای بیان می‌نماییم. البته تقسیم‌بندی انواع ریسک‌ها به دو گروه کلی ریسک‌های بازار اولیه و ریسک‌های بازار ثانویه و ریسک‌های بازار ثانویه به دو دسته ریسک سیستماتیک و غیر سیستماتیک است که در ادامه توضیحات آن خواهد آمد.

الف) مدیریت ریسک‌های صکوک مرابحه در بازار اولیه

منظور از بازار اولیه، جایی است که بنگاه اقتصادی می‌تواند در آن‌جا دارایی‌های مالی خود را با منابع مالی بلندمدت مبادله کند. در این بازار منتشر کننده اوراق بهادار اقدام به فروش این اوراق می‌کند تا وجوه مورد نیاز خود را تامین نماید. (ختایی، ۱۳۷۸، ص ۴۰) ریسک‌های این بازار عبارتند از:

۱. ریسک عدم جمع‌آوری وجوه نقد به میزان کافی؛ ممکن است شرکت تامین مالی نتواند وجوه لازم را برای اجرای پروژه جمع‌آوری نماید و علت آن را می‌توان عدم استقبال سرمایه‌گذاران دانست. این ریسک را ریسک بازارپذیری نیز می‌گویند. (هرورانی و همکاران، ص ۱۲۰) ناشر از طریق یک شرکت تامین سرمایه برای انتشار اوراق مرابحه، امیدنامه اوراق را به عموم عرضه می‌کند و از این رو اقدام به پذیره‌نویسی اوراق نموده و با وجوه دریافتی به وکالت از دارندگان اوراق امور مربوط به این اوراق را مدیریت می‌نماید. در این صورت انتشار اوراق فقط از طریق "تعهدپذیره‌نویسی" قابل انجام است. طبق بند ۲۹ ماده ۱ قانون بازار اوراق بهادار تعهد پذیره‌نویسی عبارت است از تعهد شخص ثالث

برای خرید اوراق بهاداری که ظرف مهلت پذیره‌نویسی به فروش نرود. در این روش بعد از این که واسط در خواست انتشار اوراق از طریق تعهد پذیره‌نویسی را به شرکت تامین سرمایه می‌دهد، شرکت تامین سرمایه مبلغی معادل کل ارزش صکوک را به حساب مشترک امین و واسط واریز می‌نماید و سپس اقدام به انتشار اوراق به قیمت دلخواه می‌نماید یا آن که اگر بعد از فرآیند انتشار اوراق فروش نرفت، باقیمانده اوراق را به قیمت از پیش تعیین شده می‌خرد. یکی دیگر از راهکارهای پوشش این ریسک این است که خود شرکت تامین سرمایه کلیه اوراق مرابحه را به صورت یک‌جا از واسط خریداری کرده، سپس به تدریج و با قیمت بالاتری به سرمایه‌گذاران واگذار می‌کند. در این صورت قطعاً کالا خریداری خواهد شد و به واسط داده می‌شود و طبعاً نگرانی در مورد این ریسک از جانب واسط وجود نخواهد داشت.

۲. ریسک سوء استفاده واسط یا شرکت تامین مالی از وجه‌های دریافتی؛ از آن‌جا که واسط با انتشار این اوراق اقدام به جمع‌آوری وجوه نقد کرده است، ممکن است از وجه‌های نقد دریافتی سوء استفاده کند و یا در فعالیت‌هایی غیر از انتشار اوراق به کار گیرد و لذا ممکن است این فعالیت‌ها بر واسط تاثیر منفی گذاشته و آن‌را با خطر ورشکستگی مواجه سازد.

جهت پوشش این ریسک، می‌توان از حساب امین استفاده نمود. بدین‌نحو که وجه‌های جمع‌آوری‌شده به حسابی که نزد امین است واریز شود و واسط هنگام پرداخت وجه نقد، جهت خرید دارایی، باید از این حساب که با امین مشترک است استفاده کند. همچنین ممکن است شرکت تأمین سرمایه، که رابط بین واسط و مردم در جمع‌آوری وجوه لازم برای سرمایه‌گذاری است، از در اختیار گذاشتن وجوه نقد به واسط خودداری کرده و وجوه را مورد سوء استفاده قرار دهد. همچنین می‌توان وثیقه یا ضمانت‌نامه‌های لازم را از شرکت تامین مالی و یا شخص ثالث به اخذ نماید تا این مخاطره اخلاقی پیش نیاید.

۳. ریسک عدم توان خرید کالا توسط واسط؛ ممکن است بانی یا واسط، قبل از خرید کالا و پس از انتشار صکوک مرابحه توسط شرکت تامین مالی و جمع‌آوری وجوه از مردم، به دلیل تغییرات ناگهانی قیمت مواد و مصالح و در نتیجه افزایش کالای مورد نیاز مشتری آن‌طور که مورد انتظار او بوده است، پیش نرود و وی نتواند کالای مورد نیاز مشتری را خریداری نماید. در این صورت هر چند که بر عهده بانی است که کالای مورد نیاز مشتری را تهیه نماید، واسط می‌تواند این ریسک را هم مدیریت کند بدین‌نحو که واسط بعد از توافق اولیه و حین انتشار اوراق، از قبل با خریدار وارد قرارداد اختیار معامله می‌شود و مبلغی را به عنوان حق خرید کالا به خریدار می‌پردازد. اگر وجوه به اندازه کافی جمع شود واسط می‌تواند کالای مورد نظر را با همان قیمت قبلی به دست آورد و از تغییرات ناگهانی در امان باشد. این قرارداد در واقع ابزاری است برای انتقال ریسک از کسانی که

ریسک گریز هستند به طالبین ریسک و این موجب تمایل صاحبان سرمایه برای به کارگیری سرمایه بیشتر در بازارهای مالی می‌شود که در مجموع به نفع کل اقتصاد است.

۴. ریسک عدم‌پذیرش کالا توسط مشتری (یا فسخ قرارداد اولیه)؛ در فرایند تامین مالی از طریق صکوک مباحه ممکن است مشتری پس از خرید دارایی توسط بانک، تمایلی به خرید دارایی از بانک نشان ندهد، این ریسک غالباً در مواردی که قیمت کالا دائماً در نوسان باشد و قیمت دارایی پس از خرید توسط بانک کاهش یابد و یا این که کالا با نرخ پایین‌تری قابل تهیه باشد، شایع است. ریسک فوق را می‌توان در چارچوب قاعده خیار شرط تحت کنترل درآورد. در این حالت بانک اسلامی در هنگام خرید دارایی از فروشنده اصلی، یک اختیار را در ضمن قرارداد به نفع خود در نظر می‌گیرد. پس از آن اگر مشتری دارایی را طبق قول داده شده از بانک خریداری کند این شرط به طور خودکار منقضی می‌شود و اجرای قرارداد اول (بین بانک و فروشنده) ضرورت می‌یابد. اما اگر مشتری به تعهد خود عمل نکند، بانک اسلامی می‌تواند از اختیار خود استفاده کند و قرارداد خرید دارایی را فسخ نماید. بنابراین این اختیار بانک را قادر می‌سازد تا ریسک مذکور را به فروشنده منتقل کند. در این حالت معمولاً بانک اسلامی باید از قسمتی از سودش چشم‌پوشی کند. چرا که فروشنده اصلی برای فروش همراه با اختیار می‌تواند قیمت بالاتری را در مقایسه با فروش بدون اختیار، مطالبه کند. این عمل کاملاً منطقی و عادلانه است زیرا فروشنده اصلی اکنون با ریسک بیشتری مواجه است. همچنین این عمل از نظر قواعد اسلامی کاملاً صحیح است. زیرا قیمت مذکور شامل مبلغی بابت جریمه ریسک است. (عبیدالله، ۱۳۸۹، ص ۲۵۱)

۵. ریسک عدم فروش دارایی به واسطه؛ ممکن است واسطه پس از انتشار اوراق و جمع‌آوری وجه‌های نقد، جهت خرید دارایی به تولیدکننده مراجعه کند، اما تولیدکننده دارایی را به واسطه نفروشد. علل این کار ممکن است از افزایش قیمت دارایی در بازار یا موردهای مشابه این موضوع ناشی شود. جهت پوشش این ریسک می‌توان از روش‌های گوناگونی مانند استفاده از قرارداد صلح یا بیع‌نسیه استفاده کرد.

۱. قرارداد تعهد خرید در مقابل تعهد فروش: براین اساس واسطه پیش از انتشار اوراق با فروشنده وارد قرارداد صلح مبنی براین که واسطه ملزم به تهیه پول و فروشنده به تهیه کالا در زمان مشخص و با قیمت مشخص شده در زمان قرارداد است. با انعقاد قرارداد صلح، واسطه مالک دارایی می‌شود و می‌تواند به پشتوانه آن، اوراق منتشر کند؛

۲. بیع‌نسیه: به این ترتیب که فروشنده دارایی را به واسطه بفروشد و مبلغ آن را پس از انتشار صکوک از واسطه مطالبه کند. جهت فسخ قرارداد بیع‌نسیه از طرف واسطه نیز شرط ضمن عقدی قرار خواهد گرفت تا اگر به هر علت وجه‌های مورد نیاز از راه انتشار صکوک جمع‌آوری نشد، قرارداد

بیع نسبه فسخ شده و دارایی به فروشنده برگشت داده شود. بدیهی است هزینه‌هایی که ممکن است در این باره صورت گیرد را واسطه پرداخت خواهد کرد که این مبلغ در میزان کارمزد دریافتی بانی اثر می‌گذارد.

راه‌های پوشش دیگری نیز وجود دارد که عبارتند از:

ا. استفاده از ضمانت‌نامه بانکی بی‌قید و شرط: تولیدکننده ضمانت می‌کند که پس از جمع‌آوری وجه‌ها به وسیله واسطه، دارایی را به وی خواهد فروخت؛

ب. گنجاندن شرط وجه التزام در قرارداد در این حالت طرفین وجه التزامی را در قرارداد مشخص می‌کنند تا در صورت عدم ایفای تعهدها، طرف مقابل آن را به‌صورت خسارت دریافت کند.

۶. ریسک عدم پرداخت وجوه دریافتی (نکول): ممکن است در سررسید مورد نظر خریدار نتواند به تعهدات خود عمل کند و توانایی پرداخت بدهی خود به همراه سود را نداشته باشد. همچنین ممکن است در صورت تقسیط شدن بدهی‌اش به اقساط ماهیانه، واسطه یا شرکت تامین مالی، نتواند در سررسیدهای مقرر بدهی خود را پرداخت کند. در این صورت بانی یا واسطه هم نمی‌تواند برای تاخیر در بازپرداخت اقساط و یا اصل و فرع وجوه دریافتی، مبلغی را به عنوان دیرکرد یا جریمه تاخیر دریافت کند. برای پوشش دادن این ریسک بانک‌ها معمولاً از وثیقه استفاده می‌کنند و یا می‌توان شخص ثالث را به عنوان ضامن در برابر تعهدات مالی مشتری به بانک معرفی کرد. البته برخی از محققان اقتصاد اسلامی راه‌حل‌های دیگری را هم برای حل این مشکل پیشنهاد کردند:

۱. استفاده از نرخ بالاتر سود؛ که این نرخ بالاتر شامل سود قرارداد مرابحه به علاوه نرخ جریمه تاخیر باشد و در صورتی که بازپرداخت دیون در تاریخ مشخص پرداخت شود به اندازه نرخ جریمه تاخیر تخفیف داده شود. در این صورت علاوه بر کاهش نرخ عدم پرداخت بدهی، مشکل فقهی جریمه تاخیر نیز حل می‌شود. (موسویان، نظرپور و کفشگر، ۱۳۸۸، ص ۸۱) البته قریب به اتفاق فقهای شیعه و علمای اهل سنت و همچنین روایت‌های متعدد صحیح‌السند در کتاب‌های روایی شیعه و سنی وارد شده که با دادن تخفیف یا استرداد وجه به وسیله قرض‌گیرنده در صورت پرداخت زودتر از موعد مقرر و یا در وقت مقرر مخالفتی ابراز نداشتند و آن را جایز دانسته‌اند. (معصومی‌نیا، ۱۳۸۵، ص ۱۵۰) اما این تخفیف یا استرداد باید کاملاً داوطلبانه و در حوزه اختیار قرض‌دهنده باشد. همچنین نرخ تخفیف نمی‌تواند از قبل در قرارداد تعیین شود زیرا قرارداد به خودی خود نمی‌تواند قید و الزامی برای افزایش و یا کاهش قیمت ایجاد کند. با این همه امروزه بسیاری از بانک‌های اسلامی این چنین تخفیف‌هایی را در نظر می‌گیرند.

۲. برخی‌ها پیشنهاد کردند که در صورت تاخیر در پرداخت دیون، بانک یا شرکت تامین مالی می‌تواند از مشتری بخواهد مبلغ مشخص را در به یک صندوق خیریه کمک کند. مبلغ قابل

پرداخت به صندوق خیریه بسته به مدت زمان تاخیر در پرداخت متفاوت باشد. همچنین می‌تواند به صورت درصدی محاسبه شود. (عبیدالله، ۱۳۸۹، ص ۱۲۶)

۳. برخی‌ها هم پیشنهاد داده‌اند برای کاهش دادن و یا به حداقل رساندن ریسک عدم پرداخت، لازم است که از خریدار تضمینی به صورت وثیقه یا به شکل حق تصرف وثیقه یا تصرف در یکی از دارایی‌های موجود مشتری گرفته شود و همچنین قرض‌دهنده می‌تواند از مشتری بخواهد که تضمین شخص ثالثی را فراهم کند و هنگام قصور در پرداخت توسط مشتری، بانک یا قرض‌دهنده می‌تواند در سررسید به شخص ثالث رجوع کرده و طلب خود را وصول نماید.

۴. برخی هم عقیده دارند که باید روشی به کار گرفته شود که هم جریمه و هم عامل بازدارنده باشد و هم ضرر ناشی از تاخیر و قصور در بازپرداخت را برای بانک جبران کند. براساس این دیدگاه، مشتریانی که از روی عمد در پرداخت به بانک قصور ورزند، برای جبران ضرر بانک باید نرخی برابر نرخ سود سپرده‌ها به بانک جریمه پرداخت نمایند. اما برای حصول اطمینان از عمدی و آگاهانه بودن قصور در پرداخت، باید مراقبت‌های کافی صورت پذیرد. علاوه بر این جریمه زمانی می‌تواند وجود داشته باشد که حساب‌های سرمایه‌گذاری بانک اسلامی سودی برای تقسیم کردن بین سپرده‌گذاران کسب کرده باشد. اگر طی دوره قصور در پرداخت، حساب‌های سرمایه‌گذاری بانک موفق به کسب درآمدی نشود، جریمه‌ای هم بر عهده مشتری نخواهد بود. (عبیدالله، ۱۳۸۹، ص ۱۰۹) البته دریافت جریمه تاخیر و خسارت تاخیر تادیه به صورت شرط ضمن عقد اگر چه مخالف با فتاوی بعضی از فقیهان است و آن را از مصادیق حیلہ ربا یا خود ربا می‌دانند، اما برخی از فقیهان، از جمله فقهای شورای نگهبان آن را جایز دانسته‌اند و آوردن شرط در ضمن عقد را جایز و مطابق قاعده «المؤمنون عند شروطهم» لازم الوفا می‌دانند. (موسویان، ۱۳۹۰، ص ۴۷۸) البته اخذ جریمه تاخیر ممکن است باعث شود افرادی که از تسهیلات این قرارداد استفاده کردند در شرایط طبیعی حاضر به پرداخت سود بیشتر از سود متعارف (مثلاً شش درصد بیشتر از نرخ تسهیلات متعارف) نشوند.

به طور خلاصه روش‌های پوشش ریسک صکوک مرابحه در بازار اولیه را می‌توان این‌گونه بیان نمود:

ریسک‌های بازار اولیه صکوک مرابحه	روش‌های پوشش ریسک‌ها
ریسک عدم جمع‌آوری وجوه نقد به میزان کافی	خرید کلیه اوراق توسط شرکت تامین سرمایه به صورت یکجا و واگذاری به سرمایه‌گذاران به قیمت بالاتر؛ تعهد پذیرهنویسی
ریسک سوء استفاده واسط یا شرکت تامین مالی از وجه‌های دریافتی	استفاده از موسسه امین؛ یا استفاده از وثیقه یا ضمانت نامه‌های لازم را از شرکت تامین مالی و یا شخص ثالث
ریسک عدم توان خرید کالا توسط واسط	قرارداد اختیار معامله
ریسک عدم پذیرش کالا توسط مشتری (یا فسخ قرارداد اولیه)	قاعده خیار شرط
ریسک عدم فروش دارایی به واسط	استفاده از قرارداد صلح یا بیع نسبه؛ استفاده از ضمانتنامه بانکی بی‌قید و شرط؛ گنجانیدن شرط وجه التزام در قرارداد.
ریسک عدم پرداخت وجوه دریافتی (نکول)	استفاده از وثیقه از خود شخص یا شخص ثالث به عنوان ضامن؛ استفاده از نرخ بالاتر سود؛ کمک‌های خیریه؛ تضمینی به صورت وثیقه یا به شکل حق تصرف وثیقه یا تصرف در یکی از دارایی‌های موجود.

ب) مدیریت ریسک‌های صکوک مرابحه در بازار ثانویه^۱

در این بازار، اوراق بهاداری که قبلاً منتشر شده‌اند مورد خرید و فروش قرار می‌گیرد. وجود بازارهای ثانویه مشارکت‌کنندگان را مطمئن می‌سازد که می‌توانند اوراق بهادار را به راحتی به فروش رسانند و مشکلی از نظر تبدیل به نقد کردن دارایی‌های مالی‌شان نداشته باشند. در مورد اوراقی که دارای سررسید مشخصی می‌باشند، وجود این بازارها این امکان را فراهم می‌آورد تا دارندگان این اوراق مجبور به نگهداری آن‌ها تا تاریخ سررسید نباشند (ختایی، پیشین، ص ۴۰). ریسک‌های بازار ثانویه به دو دسته تقسیم می‌شوند: الف) ریسک‌های سیستماتیک ب) ریسک‌های غیرسیستماتیک. با توجه به تقسیم کلی ریسک‌های بازار ثانویه، روش‌های مدیریت آن‌ها را هم طبق این دو دسته ادامه می‌دهیم:

۱- ب) ریسک‌های سیستماتیک^۲: این ریسک‌ها به روند کلی بازار نسبت داده می‌شوند و به ماهیت خود اوراق و وضعیت اقتصادی ناشر آن مربوط نمی‌شود بلکه متأثر از سیکل‌های تجاری، موقعیت سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور و وضعیت اقتصاد جهانی می‌باشد. این ریسک‌ها را ریسک‌های کاهش‌ناپذیر نیز می‌نامند. زیرا هرچند با اقداماتی می‌توان این ریسک‌ها را کاهش داد، اما به طور کلی کاهش احتمال مواجهه با این نوع ریسک‌ها به راحتی امکان‌پذیر نیست. (نظرپور و خزائی، ۱۳۸۹، ص ۱۴)

۱. ریسک بازار^۳: ریسک بازار ناشی از تغییرات در قیمت ابزارها و دارایی‌های معامله شده در بازارهای خاص می‌باشد. گاهی به ریسک بازار، ریسک سیستماتیک نیز می‌گویند. بدین معنی که

1. Secondary Securities Market Risk
2. Nondiversifiable Risk
3. Market Risk

تقریباً همه‌ی دارایی‌های موجود در بازار را با درجات متفاوت تحت تاثیر ریسک قرار می‌دهد. تغییرات قیمت در بازارهای مختلف منشاء ایجاد ریسک‌های مختلف بازار است. از این رو ریسک بازار را به ریسک قیمت سهام (اوراق بهادار)، ریسک نرخ بهره، ریسک نرخ ارز و ریسک قیمت کالا تقسیم می‌نمایند. (خان و احمد، ص ۳۶) جهت اندازه‌گیری آن می‌توان از روش‌های مرسوم همانند ارزش در معرض ریسک^۱ استفاده کرد.

۲. ریسک تورم (قدرت خرید)^۲؛ به معنای مخاطرات مرتبط با زیان سرمایه‌گذار در اثر کاهش ارزش پول (یا تورم) است. (جمشیدی، ۱۳۸۲، ص ۱۲۳) تورم از قدرت خرید عایدات آتی می‌کاهد. به عبارت دیگر نرخ تورم به‌طور منفی میزان بازده واقعی را متأثر می‌سازد. به ریسک ناشی از کاهش ارزش سرمایه به علت تورم، ریسک تورم گویند. (ختائی، پیشین، ص ۴۵) همه اوراق بهادار با ریسک تورم یا قدرت خرید مواجه‌اند. نرخ‌های بالای تورم اغلب به عنوان نشانه بی‌ثباتی محیط اقتصادی و ناتوانی دولت به منظور کنترل سیاست‌های کلان اقتصادی ملاحظه می‌شوند و در نتیجه عدم اعتماد به آینده را به دنبال خواهند داشت.

در صکوک مرابحه چون دارندگان آن سود ثابتی را دریافت می‌کنند با افزایش تورم، بازدهی واقعی سرمایه‌گذاران و به تبع آن سوددارندگان صکوک کاهش می‌یابد. لذا میزان سود یا زیان سرمایه‌گذاران، به انتظار و پیش‌بینی آنان از سطح تورم در آینده حساس خواهد بود. لذا سرمایه‌گذاران می‌توانند در تنظیم و دریافت سود ثابت صکوک مرابحه، پیش‌بینی خود را از آینده انجام داده و براساس آن اقدام به گرفتن سود ثابتی کنند و از آن جایی که صکوک مرابحه معمولاً ابزارهای انتفاعی با سررسیدهای کوتاه مدت هستند این نگرانی که ممکن است تورش میان پیش‌بینی تورم و مقدار تحقق یافته آن، خیلی زیاد باشد و باعث زیان مالی فراوان شود، تقریباً کم شده و یا از بین می‌رود. پس در صکوک با سررسیدهای کوتاه مدت در حالت کلی و صکوک مرابحه در حالت خاص این نگرانی خیلی کم‌رنگ می‌شود. اما در اوراق مرابحه با سررسیدهای بلندمدت و حتی در سررسیدهای میان‌مدت همچنان این نگرانی کاهش ارزش پول وجود دارد. در نتایج کار تحقیقی با عنوان «رتبه‌بندی ریسک صکوک مرابحه در بازار سرمایه اسلامی» نشان داده شده است که از بین تمامی ریسک‌های اوراق مرابحه، ریسک تورم بیشترین اهمیت (۰۰۶۷۴۵۱۱) برخوردار است. (کفشگر، ۱۳۹۱، ص ۱۶۱) علت این امر هم روشن است. عوامل متعددی مانند تامین کسری بودجه با استقراض از بانک مرکزی، افزایش حجم نقدینگی، افزایش حامل‌های انرژی، حذف یارانه صنعتی و صنفی پس از اجرای سیاست‌های تعدیل، افزایش ریسک فعالیت‌های مولد اقتصادی،

1. Value at risk

2. Inflation Risk

ضعف مدیریت خصوصاً مدیریت ارز و کاهش ارزش پول و بالاخره افزایش قیمت‌های جهانی دست به دست هم داده و باعث شده است انتظارات تورمی بالایی شکل بگیرد و این ریسک از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد. این عوامل قطعاً بر دیگر ریسک‌های بازار ثانویه – البته نه به شدت ریسک تورم – اثر گذاشته و باعث شده است تا تحلیل‌گران به این ریسک‌ها درجه اهمیت بالاتری را قرار دهند. همچنین از آنجایی که در ابزارهای مالی می‌توان اکثر ریسک‌های بازار اولیه را طراحی مناسب و قراردادن ابزارهای مدیریتی مانند استفاده از وثیقه یا ضمانت نامه‌های لازم را از شرکت تامین مالی و یا شخص ثالث، استفاده از موسسه امین و یا قرارداد اختیار معامله پوشش داد. لذا نگرانی در مورد این ریسک‌ها کمتر خواهد شد. اما ریسک‌های بازار ثانویه بسته به شرایط و سیاست‌های دولت و همچنین ثبات سیاسی کشور و دیگر عوامل قابل تغییر است لذا کنترل و مدیریت کردن این ریسک‌ها از اهمیت بیشتری برخوردار خواهد بود.

۳. ریسک نوسان نرخ ارز؛ به‌طور کلی، ریسک نرخ ارز عبارت است از احتمال زبانی که از نوسانات نامطلوب نرخ ارز به وجود می‌آید و ناشی از عدم تطابق دریافتی‌ها و پرداختی‌های ارزی است. (اسدی‌پور، ص ۴۴) مسئله نرخ ارز یکی از عوامل تعیین کننده در محاسبه سودآوری و کارایی پروژه‌های سرمایه‌گذاری است و این موضوع می‌تواند کل فرآیند سرمایه‌گذاری و انتقال وجوه سرمایه به داخل اقتصاد کشور را تحت‌الشعاع قرار دهد. در حقیقت، ثبات نرخ ارز باعث اطمینان در محیط اقتصاد داخلی شده و در نتیجه سرمایه‌گذاران به سهولت در مورد سرمایه‌گذاری در زمان حال و آینده تصمیم‌گیری می‌کنند. این نوع ریسک معمولاً در پروژه‌های بین‌المللی وجود دارد و اوراق مرابحه (خصوصاً اوراق مرابحه جهت تامین صادرات) از این قاعده مستثنی نیست.

یکی از گزینه‌های جانشینی که در پوشش ریسک نرخ ارز اوراق مرابحه وجود دارد، انتقال ریسک به طرف مقابل است. به عنوان نمونه فرض شود دولت اسلامی یا شرکت‌های تامین مالی برای تامین مالی بخش خارجی خود اقدام به انتشار اوراق مرابحه براساس پول داخلی خود (مثلاً یورو) کند. اما سفارش‌دهنده کالا براساس دلار آمریکا اقدام به خرید کالا می‌کند. در این صورت مشتری (بدهکار) می‌بایست بدهی خود را به جای یورو به صورت دلاری پرداخت کند و روشن است که مشتری این ریسک را نمی‌پذیرد. بنابراین مشتری ممکن است به احتمال زیاد وارد یک قرارداد سلف با بانک خودش شود به گونه‌ای که این بانک خودش تعهد به پرداخت دلاری برای شرکت‌های تامین مالی اسلامی و یا دولت اسلامی را بر عهده می‌گیرد. اگر در فرض مذکور، شرکت تامین‌کننده مالی بخش خارجی باشد و مشتری، بانک خصوصی یا دولتی و دیگر نهادهای اسلامی باشد، ممکن است استفاده از سلف برای آن وجود نداشته باشد. بنابراین مشتری یا بدهکار می‌تواند

از طریق "قرارداد مباحه موازی" اقدام به پوشش ریسک نرخ ارزی نماید. بدین نحو که مشتری (بانک یا بخش خصوصی و یا دیگر نهادهای اسلامی) وجوه دریافتی از طریق انتشار اوراق مباحه را در اختیار موسسه یا بانک دیگر اسلامی قرار می‌دهد و یا کالا را به او به صورت دلار آمریکا می‌فروشد و بانک مذکور نیز به نوبه خود این بدهی را به صورت یورو دوباره به خود مشتری می‌فروشد. این نوع قرارداد مباحه‌ای واسطه‌ای می‌تواند به وسیله یک نهاد یا بانک سنتی تا زمانی که تمایل به پذیرش چنین ریسکی وجود دارد انجام شود. بر اساس این نقطه نظر نرخ ارز را می‌توان از طریق یک قرارداد مباحه دیگری، پوشش داد. البته باید توجه داشت که این نوع قراردادها با این نگرش مدیریت ریسک می‌بایست با فعالیتهای واقعی اقتصاد درگیر باشد و در این صورت با مبانی اسلامی سازگار خواهد بود و این نوع نگرش می‌تواند به عنوان بخش از معاملات ارزش افزا در نظر گرفته شود که پوشش ریسک را برای ما تسهیل می‌کند و در کنار آن عملیات سفته بازی را هم کنترل می‌کند.

البته ممکن است دارندگان اوراق احتیاج به نقدینه داشته باشند و بخواهند سرمایه خود را به کشور خود یا سایر کشورها منتقل نمایند، همواره با خطر کاهش نرخ برابری ارز کشور مقصد به کشوری که در آن سرمایه‌گذاری نموده‌اند، مواجه خواهند بود. در این صورت هم بانک‌های کشور خودشان می‌توانند با تضمین خرید اوراق از دارندگان اوراق آن‌ها را از ریسک کاهش ارزش اوراق به علت تغییرات نرخ ارزی بیمه نمایند. همچنین با این شیوه خریدارانی که انتظار دارند در زمان سررسید اوراق یا در هر زمان که بخواهند سرمایه خود را از کشور میزبان خارج کنند، ارزش پول ملی کشورشان کاهش یابد، می‌توانند ارز کشورشان را به صورت نقدی فروخته و اقدام به خرید همان ارز در بازار سلف نمایند. البته اگر در کشور ایران سیستم نرخ ارز ثابت از سوی دولت اجرا شود، ریسک ناشی از نوسانات نرخ ارز تا حدود بسیار زیادی کاهش خواهد یافت.

۴. ریسک سیاسی^۱؛ این ریسک از تحولاتی ناشی می‌شود که به وسیله تصمیم دولت‌ها پدید آمده و به شکل‌های گوناگون سرمایه‌گذاری را با مشکل روبه‌رو می‌کند. هنگامی که این تغییرها از ناحیه مراجع حقوقی، قضایی یا ادارات دولتی باشد، صرف‌نظر از این که آیا منافع سیاسی یا اقتصادی در پشت‌صحنه وجود دارد، ریسک به وجود آمده ریسک سیاسی نامیده می‌شود. (راعی و سعیدی، ص ۷۷) در میان عوامل سیاسی مسائلی نظیر ثبات اجتماعی و سیاسی، ساختار سیاسی جامعه، نوع حکومت، قدرت دولت، نحوه تصمیم‌سازی، سازمان‌های اداری، مدیریت و... در جذب سرمایه‌های خارجی دارای اهمیت دارد. سرمایه‌گذاران داخلی نیز تا حدودی با ریسک سیاسی مواجه هستند اما

در این جا ریسک سیاسی عمدتاً ناشی از تغییرات قوانین و سیاست‌های حمایتی از صنایع خاص است؛ البته نباید از نقش حوادثی چون انتخابات، جنگ و... نیز غافل شد.

به عنوان مثال نوعی ریسک که ممکن است دارنده صکوک مرابحه را تهدید کند وضع مالیات از طرف دولت است. به این صورت که ممکن است دولت اقدام به وضع مالیات تبعیض آمیز نماید به گونه‌ای که نرخ مالیات برای برخی کالاها - که سرمایه‌گذار در آن کالا سرمایه‌گذاری کرده و اقدام به خرید صکوک آن کالا را کرده - بالاتر از دیگر کالاها وضع کند. بنابراین سود دریافتی این سرمایه‌گذار به خاطر سیاست‌های دولت کاهش می‌یابد و یا ممکن است دولت برای سرمایه‌گذاران خارجی نرخ مالیات بالاتری از سرمایه‌گذاران داخلی وضع کند. با این کار، حاشیه سود سرمایه‌گذاران خارجی کاهش می‌یابد. همچنین دولت ممکن است با وضع قوانین و محدودیت‌ها برای جلوگیری از خروج ارز از کشور سرمایه‌گذاران خارجی را در تامین مالی (خصوصاً تامین مالی صادرات) با مشکل مواجه کند.

برای تقسیم و کاهش ریسک‌های سیاسی علاوه بر ثبات سیاسی کشورها، از ابزارهای متعددی می‌تواند به کار برد از جمله تاسیس صندوق‌های ذخیره مالی (برای پوشش ضررهای احتمالی)، انجام سرمایه‌گذاری مشترک برای تقسیم ریسک و در نتیجه کاهش آن، مشارکت موسسات دو جانبه یا چند جانبه در سرمایه‌گذاری، مشارکت بانک‌های محلی در تامین مالی سرمایه‌گذاری، حمایت‌های قراردادی از طریق انتخاب قانون حاکم بر قرارداد، گشایش حساب‌های فرامرزی، درج قیود و شروط ثابت و غیرقابل تغییر در قرارداد.

از جمله دیگر روش‌های کاهش ریسک‌های سیاسی عبارتند از: انعقاد یک قرار داد امتیازی یا تفاهم‌نامه‌ای با دولت میزبان که بخشی از ریسک‌های فوق را در برگیرد. قرارداد امتیازی قراردادی است که میان دولت میزبان و سرمایه‌گذاران خارجی قبل از انجام سرمایه‌گذاری منعقد می‌شود. در این قرارداد مواردی چون معافیت‌های مالیاتی، نحوه انتقال مالکیت اموال سرمایه‌گذاری و مزایای خاصی که سرمایه‌گذار می‌تواند از آن بهره‌گردد درج می‌شود. صدور ضمانت‌نامه دولتی درمورد عدم مصادره با ملی کردن اموال سرمایه‌گذاری؛ صدور تضمین بانک مرکزی دولت میزبان در خصوص ریسک‌های مربوط به ارز (میر فیض فلاح شمس و مهدی رشنو، ص ۵۴۶ و ۵۴۷) علاوه بر این راهکارها، راهکار بیمه می‌تواند در پوشش ریسک مفید باشد، اما به طور کلی کاهش این نوع ریسک‌ها به راحتی امکان‌پذیر نیست. بنابراین به طور خلاصه برای ریسک‌های سیستماتیک بازار ثانویه داریم:

روش‌های پوشش ریسک‌ها	ریسک‌های بازار ثانویه (سیستماتیک) صکوک مرابحه
متنوع‌سازی پرتفو با اوراق مختلف	ریسک‌های بازار
متنوع‌سازی پرتفو با اوراق مختلف؛ اوراق با سرریز کوتاه مدت	ریسک تورم (قدرت خرید)
انتقال ریسک به طرف مقابل؛ قرارداد مرابحه موازی؛ تضمین خرید توسط خود بانک	ریسک نوسان نرخ ارز
تاسیس صندوق ذخیره مالی؛ ثبات قوانین؛ ضمانت‌های دولتی؛ درج شروط غیرقابل تغییر در امیدنامه؛ قرارداد امتیازی، بیمه	ریسک سیاسی

۲.ب) ریسک‌های غیرسیستماتیک^۱؛ این ریسک‌ها مختص یک شرکت یا صنعت خاص می‌باشند. این ریسک‌ها را ریسک‌های کاهش‌پذیر نیز می‌نامند. زیرا سرمایه‌گذار می‌تواند با مدیریت صحیح این نوع ریسک‌ها را کاهش دهد. عواملی که باعث پدیدآمدن ریسک‌های غیرسیستماتیک می‌شوند عبارتند از کالاها و خدمات تولیدی شرکت یا صنعت، اقدامات رقیبان، نوع مدیریت و ساختار هزینه‌های شرکت.

۱. ریسک عملیاتی^۲؛ ریسک عملیاتی می‌تواند از قصور و عدم کارایی پرسنل و افراد، تکنولوژی و روندکاری رخ دهد. (اصغر ابوالحسنی و رفیع حسنی مقدم، ۱۳۸۸، ص ۱۵۲) مهم‌ترین عوامل مؤثر بر بروز ریسک عملیاتی عبارتند از: «کلاهبرداری داخلی؛ یعنی کلاهبرداری توسط کارکنان بانک؛ کلاهبرداری خارجی؛ یعنی آن دسته از کلاهبرداری‌هایی که توسط افراد خارج از بانک انجام می‌شوند. عوامل غیرعمدی یا سهل‌انگاری‌های ناشی از کارکنان، یا عدم ایمنی محل کار؛ که باعث از بین رفتن فیزیکی دارایی‌ها می‌شود. عوامل ناشی از عملکرد گیرندگان تسهیلات؛ عوامل بیرونی از قبیل محدودیت‌های قانونی، تحولات سیاسی، عوامل طبیعی و...» (نیازی، ۱۳۸۴، ص ۲۰) برای پوشش این ریسک‌ها می‌توان از افراد خبره و آشنا به ابزارهای مالی اسلامی و متعهد استفاده کرد و با آموزش‌های لازم به افراد و کارکنان تا حدود زیادی این ریسک را کم کرد. همچنین لازم به ذکر است که یکی از علل اصلی به وجود آمدن این ریسک‌ها، نبودن یک سیستم و نظارت دقیق بانکی است. هرچند که می‌توان در مقاطعی ولو کوتاه‌مدت به بیان راه‌هایی برای مدیریت ریسک این صکوک اشاره کرد اما در حالت کلی پوشش این نوع مخاطرات، نیازمند توجه بیشتر مسئولین به امر نظارت بر سیستم بانکی و یا تغییر زیرساخت‌های اساسی این شیوه نظام بانکی است.

1. Unsystematic Risk

2. Operation Risk

۲. ریسک عدم نقدشوندگی^۱؛ نقدشوندگی به معنای توانایی بازار در جذب حجم زیاد معاملات بدون ایجاد نوسانات شدید در قیمت است و ریسک عدم نقدشوندگی حاکی از ناتوانی در فروش سریع دارایی به ارزش کامل آن است. این ریسک ناشی از ضعف بازار سرمایه در نقد کردن دارایی به سرعت و هزینه کم است در صورتی که بازار ثانویه فعال نباشد امکان نقد کردن دارایی کاهش می‌یابد و یا این که مجبور می‌شویم دارایی را به قیمتی کمتر از ارزش ذاتی بفروشیم. (باباقداری و فیروزی، ص ۲۵۷) به طور کلی سه منبع برای ریسک نقدشوندگی نام برده‌اند:

- تفاوت بین زمان رسیدن سفارش خرید و سفارش فروش در بازار؛
- وجود قوانین مشخص در مورد معامله اوراق بهادار؛
- وجود تقاضای بسیار کم برای معامله و مبادله اوراق بهادار؛ نقدشوندگی بالای بازار در ثبات سیستم‌های مالی نیز تاثیر به سزایی دارد، زیرا بازارهای نقد می‌توانند شوک‌های سیستماتیک را جذب کنند. کسی که روی سرمایه فیزیکی به صورت مستقیم سرمایه‌گذاری می‌کند، برای مثال زمین، ساختمان و کارخانه می‌خرد، در مواقع نیاز به نقدینگی به آسانی نمی‌تواند دارایی خود را به پول نقد تبدیل کند؛ در حالی خریداران ابزارهای مالی به آسانی می‌توانند با مراجعه به بازار بورس اوراق بهادار، دارایی خود را با کمترین هزینه و با سرعت مناسب و به قیمت بازار به پول نقد تبدیل کنند. هیچ‌الزامی وجود ندارد که صاحبان دارایی تا پایان عمر، مالک آن دارایی‌ها باشند، بلکه حق دارند به هنگام نیاز آن را بفروشند و یا به دارایی دیگری تبدیل کنند. یکی از لوازم اساسی این رویکرد، قابلیت ابزار مالی به خرید و فروش در بازار ثانویه است؛ لازمه دوم فراهم شدن بازار ثانوی مناسب و فعال است. بنابراین ابزارهای مالی جدید باید به گونه‌ای طراحی شوند که اولاً خودشان قابلیت نقل و انتقال داشته باشند و ثانیاً بازار ثانویه برای آن‌ها شکل بگیرد. (موسویان، ۱۳۸۶، ص ۲۵۹)

از جمله روش‌ها جهت پوشش این ریسک عبارتند از: تعهد بازخرید توسط ناشر (بانی) یا شخص ثالث به عنوان ضامن است؛ بدین صورت که ناشر متعهد می‌شود که در صورت عدم خرید آن در بازار خود ناشر و یا شخص ثالث به ضمانت از ناشر اوراق مرابحه را و یا از طریق قرارداد اختیار فروش - در صورت تطابق با شرع - برای سرمایه‌گذاران پوشش داد. سازمان بورس هم می‌تواند با تایید رکن "بازارگردان" در نقدشوندگی این اوراق نقش بسزایی داشته باشد و سرمایه‌گذاران زیادی را به سرمایه‌گذاری در این اوراق جذب کند.

۳. ریسک نرخ بازده^۱ (هزینه فرصت سرمایه‌گذاری)؛ ریسک نرخ بازده عبارت است از تغییری که در ارزش اوراق بهادار، به دلیل تغییر در نرخ بازده سایر فرصت‌های سرمایه‌گذاری اتفاق می‌افتد. (سروش و صادقی، ۱۳۸۷، ص ۱۶۸) اوراق بهادار با بازدهی ثابت در معرض این ریسک قرار دارند. افزایش در نرخ بازدهی بازار منجر به کاهش ارزش اوراق با بازدهی ثابت می‌شود. (Tariq & Dar 2007, p49) در انتقال سرمایه اصلی‌ترین عامل که بایستی بدان توجه شود، سود و بازدهی انتظاری است. به عبارت دیگر، سرمایه‌گذاری و انتقال سرمایه مستقیماً تابع انگیزه سود است. سرمایه چه در سطوح داخلی و چه در سطح بین‌المللی به فعالیتی انتقال می‌یابد که سودآورتر باشد. لذا حصول اطمینان از سودآور بودن زمینه‌ای که در آن سرمایه‌گذاری صورت می‌پذیرد به نسبت سایر فرصت‌های سرمایه‌گذاری از دید فعالان عرصه سرمایه‌گذاری از جمله سرمایه‌گذاران در بازارهای مالی، امری حیاتی تلقی می‌شود و می‌بایست حداکثر تلاش ممکن جهت به حداقل رسانی ریسک نرخ بازده صورت پذیرد.

از آنجایی که صکوک مراحه براساس بازدهی ثابت طراحی شده است لذا ریسک‌های ناشی از نوسانات قیمت بازاری تاثیر بسزایی در افزایش نرخ سود اوراق مراحه می‌شود و دارندگان اوراق با ریسک سود و هزینه فرصت سرمایه‌گذاری روبه‌رو شوند؛ به عبارت دیگر، افزایش نرخ سود متداول در بازار پول یا سرمایه، سبب می‌شود سرمایه‌گذاران در مقایسه با نرخ سود بازار، سود کمتری را دریافت کنند. فرض کنید یک سرمایه‌گذار صکوک مراحه با سررسید یک‌ساله را با نرخ بازدهی ثابت ۱۵ درصد خریداری می‌کند. اما در طول این یک سال، نرخ‌های بازار، از ۱۵ درصد به ۲۵ درصد افزایش می‌یابد. در این تغییر با وجود نرخ بازاری ۲۵ درصد همچنان دارنده‌ی صکوک ۱۵ درصد دریافت می‌نماید. از این رو اکنون دارایی او کمتر از نرخ ۲۵ درصد بازار عایدی دارد. لذا دارنده صکوک مراحه با این نوع ریسک مواجه می‌شود. همچنین این تغییر باعث می‌شود که بازار ثانویه این اوراق با مشکل مواجه شود و سرمایه‌گذاران، عملاً رقبیتی به خرید این اوراق نشان ندهند. لذا تغییر در نرخ بازده می‌تواند تاثیر زیادی بر روی ارزش و بازار ثانویه این اوراق بگذارد. باید قبول کنیم که کسانی که اقدام به خرید این اوراق می‌زنند (اوراق با بازدهی ثابت) افراد ریسک‌گریز هستند و لذا مقداری از زیان وارده باید تحمل کنند.

اما نکته‌ای که نباید فراموش کرد این است که این افراد معمولاً در جامعه‌ای که شرایط تورمی وجود دارد نرخ سود بالاتری را برای اوراق با بازدهی ثابت درخواست می‌کنند. این طور نیست که آن‌ها هیچ پیش‌بینی نسبت به آینده نداشته باشند، بلکه همیشه براساس اطلاعات دست به اقدام خرید اوراق می‌نمایند و تا حدود زیادی تغییرات نرخ بازده را رصد می‌کنند.

یکی از راهکارهای مدیریتی این نوع ریسک‌ها، این می‌باشد که سرمایه‌گذاران به جای خرید اوراق مرابحه با سررسیدهای بلندمدت (مثلاً یک‌ساله یا دوساله) اقدام به خرید اوراق با سررسیدهای سه ماهه یا شش‌ماهه کنند که با پیش‌بینی‌های انجام شده از سوی آن‌ها و انتظارات تورمی آن‌ها، این ریسک به حداقل می‌رسد.

۴. ریسک قوانین مقررات؛ این ریسک یکی از انواع مهم ریسک سرمایه‌گذاران است. ریسک قوانین و مقررات شامل احتمال تغییر تمام قوانین و مقررات مرتبط با انتشار اوراق، قوانین مالیاتی، قوانین خاص (مانند ممنوعیت تملک زمین به‌وسیله اتباع بیگانه) و ریسک قراردادهای حقوقی منعقدشده بین طرف‌های گوناگون است. (کاوند، ۱۳۸۹، ص ۳۰۵) عدم وجود قوانین و مقررات مشخص و شفاف، عدم ثبات قوانین و قابلیت ضعیف اجرای آن‌ها از عمده‌ترین ریسک‌های کشورهای در حال توسعه است. در یک تقسیم‌بندی می‌توان این نوع از ریسک را جزء ریسک‌های سیاسی دانست. لذا راهکارهایی که در ریسک سیاسی بیان می‌شود عموماً در این نوع ریسک قابل پیشگیری است. من جمله راهکارهای پوشش ریسک می‌توان ثبات قوانین؛ ضمانت‌های دولتی؛ درج شروط غیرقابل تغییر در امیدنامه؛ قرارداد امتیازی را بیان نمود.

۵. ریسک شریعت؛^۱ ریسک شریعت به کاهش ارزش دارایی در نتیجه تخطی از رعایت الزامات شرعی اشاره دارد. تاریخ تحولات کشورهای اسلامی به‌ویژه ایران نشان می‌دهد شرط نخست موفقیت بلندمدت مؤسسات و نهادهای اقتصادی در سازگاری آن‌ها با اعتقادات و فرهنگ اسلامی مسلمانان نهفته است و هر نهاد یا گروهی که با باورها و فرهنگ دینی مردم سازگار بودند، ماندگار و مابقی آن دچار چالش شده‌اند. موضوع ابزارهای مالی نیز از این قاعده مستثنی نیست. تثبیت و گسترش بازار اوراق سهام و عدم استقبال مردم از اوراق قرضه، شاهد گویای این مطلب است. (موسویان، ۱۳۸۶، ص ۴۱) به طور مشخص می‌توان به انتشار اوراق قرضه قبل از انقلاب اشاره کرد که با استقبال گسترده مواجه نشد. علاوه بر این در انتشار اوراق اگر با ریسک شریعت مواجه باشیم و فقیهان با ابزاری مثل جریمه تاخیر موافقت ننمایند ممکن است تجهیز و یا تخصیص منابع دچار اختلال شود و یا اساساً اعتماد مردم از نظام بانکی سلب شود و یا آن‌گونه که ظرفیت بالقوه جذب منابع است به فعلیت نرسد.

لذا در صورتی می‌توان به موفقیت ابزارهای مالی امیدوار بود که ضمن برخورداری از کارایی اقتصادی، موازین شرعی نیز در آن‌ها رعایت شده باشد و ریسک شریعت در آن‌ها به حداقل ممکن تقلیل یافته باشد. اخیراً شورایی در بانک مرکزی به نام شورای فقهی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تشکیل شده است که متشکل از صاحب‌نظران فقهی، اقتصادی و بانکی بوده و در عرصه نظارت

برانطباق معامله‌های ابزارهای جدید پیشنهادی با موازین شرعی فعالیت می‌کند. (موسویان، نظریه‌پور و کفشگر، ۱۳۸۸، ص ۶۷)^۱ بی‌تردید وجود این شورا و نظارت شرعی برفرایند انتشار و تضمین‌های مرتبط با اوراق مشارکت ارزی می‌تواند ریسک شریعت را کاهش داده و سبب شود مردم با اطمینان بیشتری از طریق خرید این اوراق وارد عرصه مشارکت شوند.

۶. ریسک ورشکستگی؛ زمانی است که ارزش دارایی‌های نهاد مالی کمتر از بدهی‌هایش است لذا سرمایه کافی برای تسویه بدهی‌ها را نخواهد داشت، ریسک ورشکستگی خود می‌تواند نتیجه نهایی ریسک‌های مختلفی باشد. بدهی زیاد ناشی از فعالیت‌هایی غیر از انتشار اوراق ممکن است موسسه مالی را دچار ورشکستگی کند.

در صکوک مراحه از آنجایی که واسط نقش وکیل دارندگان صکوک را ایفا می‌کند و ثانیاً سند دارایی در دست امین به وکالت از سرمایه‌گذاران قرار دارد تا حدود زیادی این ریسک کنترل می‌گردد. همچنین می‌توان با استفاده از شروط در امیدنامه اوراق قرار داد تا این ریسک به حداقل ممکن برسد.

به طور خلاصه مهم‌ترین روش‌های پوشش ریسک غیرسیستماتیک بازار ثانویه عبارت خواهد بود از:

ریسک‌های بازار ثانویه (غیر سیستماتیک) صکوک مراحه	روش‌های پوشش ریسک‌ها
ریسک عملیاتی	استفاده از افراد خبره و آشنا به ابزارهای مالی اسلامی؛ آموزش کارکنان؛ سیستم نظارت؛
ریسک عدم نقدشوندگی	تعهد بازخرید توسط ناشر (بانی) یا شخص ثالث به عنوان ضامن؛ قرارداد اختیار فروش
ریسک نرخ بازده (هزینه فرصت سرمایه‌گذاری)	خرید اوراق با سررسیدهای کوتاه مدت
ریسک قوانین مقررات	ثبت قوانین؛ ضمانت‌های دولتی؛ درج شروط غیر قابل تغییر در امیدنامه؛ قرارداد امتیازی،
ریسک شریعت	تشکیل شورای فقهی - تخصصی نظارت
ریسک ورشکستگی	استقلال مالی واسط، شروط امیدنامه، اصلاح قوانین

نتیجه‌گیری

در این مقاله بعد از بیان ضرورت مدیریت ریسک و اهمیت اوراق مراحه در نظام بانکی به شناسایی ریسک صکوک مراحه و روش‌های مدیریت آن از طریق منابع کتابخانه‌ای پرداختیم که نتایج زیر حاصل شده است:

۱. شورای مذکور هنوز جایگاه رسمی و قانونی ندارد.

۱. هدف از بکارگیری صکوک به عنوان ابزاری جدید در نظام مالی اسلامی ایجاد ابزاری جدید منطبق بر قوانین شریعت اسلام می‌باشد. زیرا با حذف کامل بهره از نظام مالی اسلامی، می‌بایست ابزارهای متناسب با دیدگاه اسلام طراحی و وارد بازار گردد.
۲. صکوک هم به عنوان نماینده ابزارهای مالی اسلامی، به صورت ذاتی نسبت به دیگر ابزارهای مالی از ریسک بیشتری برخوردار است. گرچه ابزارهای مالی اسلامی به سرعت در حال گسترش هستند ولی در حوزه مدیریت و پوشش ریسک هنوز به رشدی مشابه با رشد صنعت مالی اسلامی دست نیافته‌اند.
۳. صکوک مرابحه همانند دیگر اوراق با بازدهی ثابت و متغیر با ریسک‌هایی مواجه است.
۴. از آنجایی که اوراق مرابحه، اوراق با بازدهی ثابت است در اکثر مواقع با ریسک کمتری نسبت به بقیه اوراق مواجه است. البته این نکته به لحاظ تجربی به اثبات رسیده و به لحاظ توصیفی نیز قابل اثبات است که ریسک اوراق با بازدهی ثابت نسبت به اوراق با بازدهی انتظاری ریسک کمتری دارد. اما این امر نیاز به پوشش ریسک اوراق مرابحه را کم نمی‌کند؛ بلکه لازم است با بیان راهکارهای مدیریتی پوشش ریسک، طیف گسترده‌ای از سرمایه‌گذاران بخصوص افراد ریسک‌گریز را جذب نمود و سرمایه‌های لازم برای اجرای طرح‌ها فراهم آورد.
۵. ریسک صکوک مرابحه با استفاده از منابع فقهی و راه‌حل‌های اسلامی نیز به راحتی قابل پوشش بوده و خریداران این اوراق با ریسک کمی مواجه خواهند شد.
۶. ریسک‌های صکوک مرابحه به دو گروه ریسک بازار اولیه و ریسک بازار ثانویه تقسیم می‌شود. در ریسک‌های بازار اولیه روش‌هایی مانند استفاده از موسسه امین؛ یا استفاده از وثیقه یا ضمانت نامه‌های لازم را از شرکت تامین مالی و یا شخص ثالث؛ قرارداد اختیار معامله؛ استفاده از قرارداد صلح یا بیع‌نسیه؛ استفاده از ضمانت‌نامه بانکی بی‌قید و شرط؛ گنجانیدن شرط وجه التزام در قرارداد، استفاده می‌شود. در ریسک‌های بازار ثانویه، روش‌هایی مانند متنوع‌سازی پرتفوی با اوراق مختلف؛ ثبات قوانین؛ ضمانت‌های دولتی؛ درج شروط غیرقابل تغییر در امیدنامه؛ قرارداد امتیازی، بیمه؛ تشکیل شورای فقهی - تخصصی نظارت از جمله روش‌های مدیریتی در کنترل ریسک است.

منابع

۱. ابوالحسنی، اصغر و حسنی مقدم، رفیع، بررسی انواع ریسک و روش‌های مدیریت آن در نظام بانکداری بدون ربای ایران، مجله اقتصاد اسلامی، ۱۳۸۸، شماره ۳۰
۲. اسدی‌پور، «نوشین»، نظارت بر بانک‌ها و شیوه‌های اجرای آن، تهران، پژوهشکده پولی و بانکی، چاپ اول.
۳. باباقدری، آزاده و فیروزی، اعظم، صکوک، رایج‌ترین ابزار تامین مالی اسلامی، کنفرانس بین‌المللی تامین مالی اسلامی، تهران، دانشگاه صنعتی شریف، ۱۳۸۶
۴. پژوهشکده پولی و بانکی، مرابحه، خرید دین و استصناع، تهران، پژوهشکده پولی و بانکی، ۱۳۹۰
۵. جمشیدی، ابوالقاسم، «بازار سرمایه»، تهران: رسا، ۱۳۸۲
۶. خان، طریق الله و احمد، حبیب، مدیریت ریسک: بررسی عوامل بروز آن در صنعت خدمات مالی اسلامی، محمد مهدی موسوی بیوکی، تهران، دانشگاه امام صادق، ۱۳۸۷، چاپ اول
۷. ختایی، محمود، گسترش بازارهای مالی و رشد اقتصادی، تهران، موسسه تحقیقات پولی و بانکی، ۱۳۷۸، چاپ اول
۸. راعی، رضا و سعیدی، علی، مبانی مهندسی مالی و مدیریت ریسک، تهران، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران و سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، بهار ۱۳۸۳، چاپ اول
۹. رحیمی نجف آبادی، محمد، شناسایی و طبقه‌بندی ریسک‌های مربوط به اوراق بهادار اجاره (صکوک اجاره)، تهران، دانشگاه امام صادق، ۱۳۸۹، پایان‌نامه
۱۰. رشیدی، مهدی، مدیریت ریسک، نوسانات نرخ ارز و بهره، تهران، موسسه عالی بانکداری ایران، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۹، چاپ اول
۱۱. زاهدی، شمس‌السادات، «مدیریت ریسک‌سیاسی»، فصلنامه مطالعات مدیریت، ۱۳۷۹، ش ۲۵ و ۲۶
۱۲. سازمان بین‌المللی کمیسیون‌های اوراق بهادار، ۱۳۸۸
۱۳. سروش، ابوذر و صادقی، محسن، «مدیریت ریسک اوراق بهادار اجاره (صکوک اجاره)»، مجله علمی پژوهشی اقتصاد اسلامی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۸۷، ش ۲۲
۱۴. شیرمردی، مجید، شناسایی و رتبه‌بندی صکوک مضاربه، تهران، پایان‌نامه دانشگاه امام صادق، ۱۳۹۰

۱۵. عبیدالله، محمد، خدمات مالی اسلامی، محمد واعظ برزانی و حامد طاهری، تهران، انتشارات سمت، ۱۳۸۹، چاپ اول
۱۶. علیزاده، محمد، مرابحه ابزاری برای پوشش ریسک در نظام مالی اسلامی، ماهنامه بورس، مرداد ۱۳۸۶، شماره ۶۵
۱۷. فرتوت‌زاده، حمیدرضا و لهی، مهدی، شناسایی و اولویت‌بندی ریسک‌های راهبردی در بانکداری بدون ربا (مطالعه موردی بانک ملت)، مجله علمی- پژوهشی اقتصاد اسلامی، ۱۳۸۹، ش ۳۷، ص ۱۵۲
۱۸. فلاح شمس، میرفیض و رشنو، مهدی، «ریسک در صکوک و مصون‌سازی آن براساس موازین شرعی»، مجموعه مقالات نوزدهمین همایش بانکداری اسلامی، تهران، مؤسسه عالی بانکداری ایران، ۱۳۸۸
۱۹. کاوند، مجتبی، گفتارهایی درباره اوراق بهادار اسلامی، تهران، دانشگاه امام صادق، ۱۳۸۹، چاپ اول
۲۰. کدخدایی، حسین، «چالش عدم اطمینان ریسک‌های طبیعی در ایران»، فصلنامه صنعت بیمه، ۱۳۷۸، شماره ۵۵
۲۱. معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی، «سرمایه‌های فیزیکی خارجی و روش‌های جذب آن»، تهران: وزارت امور اقتصادی و دارایی، ۱۳۷۴، چاپ اول
۲۲. معصومی‌نیا، غلام‌علی، تخفیف مبلغ بدهی در دیون مدت‌دار در برابر کاهش مدت سررسید، مجله اقتصاد اسلامی، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۸۵، شماره ۲۴
۲۳. موسویان، سید عباس، ابزارهای مالی اسلامی، تهران، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۸۶، چاپ اول
۲۴. طرح تحول نظام بانکی، تهران، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۹۰، چاپ اول، ویراست دوم
۲۵. موسویان، سید عباس و نظرپور، محمدنقی و کفشگر جلودار، حسین، «نقش شورای تخصصی فقهی در ارتقای سطح مشروعیت و کارایی بانک‌های اسلامی (مطالعه تجربی چند کشور اسلامی)»، فصلنامه علمی پژوهشی اقتصاد اسلامی، زمستان ۱۳۸۸، سال نهم، شماره ۳۶
۲۶. نظرپور، محمدنقی و خزائی، ایوب، «پوشش ریسک صکوک استصناع در بازار بورس اوراق بهادار»، مجله علمی پژوهشی سیاست‌های اقتصادی (نامه مفید)، ۱۳۸۹، شماره ۸۱.
۲۷. نیازی، مهدی، مروری بر ریسک فعالیت‌های بانکی و راهکارها، مجله بانک و اقتصاد، ۱۳۸۴، ش ۶۲.

۲۸. هرورانتی، حسین و همکاران، نقدی بر بانکداری اسلامی، تهران، دانشگاه امام صادق علیه السلام، ۱۳۸۹، چاپ اول

29. Adam, Nathif j & Thomas, Abdulkader, Islamic Bonds: "Your Guide to issuing, structuring and investing in Sukuk", Euromoney Books, 2004

30. Arsalan Tariq, Ali & Dar, Humayon, Risks of Sukuk structures: Implications for resource mobilization, Thunderbird International Business Review, 2007 Vol 49 March-April.

